

Bits de literatura: La importància de llegir els clàssics

Un clàssic és un llibre, com el seu nom indica, de primera classe i, per tant, és un llibre de molta qualitat. El que passa és que els clàssics, de vegades, ens intimiden. De vegades, ens fan por, ens fan respecte; pot ser que ens facin una mica de mandra.

Tendim a pensar que el clàssic és una cosa molt allunyada de nosaltres, que és d'una altra època, d'un altre temps i que no té res a dir-nos. I res més lluny de la realitat. Un clàssic és tremendament modern, precisament perquè conté alguna cosa que segueix interpel·lant-nos avui, que segueix tenint coses a dir-nos, ara i aquí.

Durant molt de temps per a molta gent la lectura era una forma d'oci. I si volem perseverar en la lectura dels clàssics, també ha de ser una activitat que ens proporcioni plaer.

Un plaer que, de vegades, no vol dir estar rient contínuament. Hi ha obres que sí, són molt humorístiques, però hi ha obres en les quals podem estar patint però aquesta empatia, aquest compartir el text, ens acostava a aquells personatges i a les seves històries.

I els poetes i els escriptors ens han llegat les paraules, ens han guardat les paraules i, per tant, potser no cal que nosaltres tinguem en cada moment les paraules. Podem, amb aquests llibres, amb aquestes obres, vestir-nos amb les experiències i amb les vivències d'aquests personatges. Compartim, durant el temps que dura la lectura, les vicissituds d'aquell personatge.

La història de la pintura ens ha cedit centenars d'imatges de dones, en qualsevol situació, en qualsevol indret: assegudes, estirades, al camp, a la ciutat, en una biblioteca, al llit..., amb un objecte entre les mans, amb un llibre entre les mans, absolutament abstretes de tot, sense importar-los res del que estigui passant al seu voltant, perquè només estan connectades amb allò que llegeixen.

Quan no hi havia altres formes d'oci cultural, era la lectura que ocupava aquesta cerca de l'evasió. Aquell text, aquella història, aquells personatges transportaven els lectors i els evadien del context en el qual es trobaven.

És bonic repassar algunes d'aquestes imatges per poder entendre quina és aquesta força de la lectura.

Hem de llegir moltes vegades per aprendre, però també per desaprendre. Però podem aprendre sobre el bé i també podem aprendre sobre el mal; podem aprendre sobre la condició humana. Podem, fins i tot, ser diferents quan hem acabat un llibre de com érem abans d'haver-hi entrat.

Llegir per saber qui som, per saber d'on venim i, segurament, per tenir més eines per saber cap a on anem.